

værende Nummer. I den Anledning er det bemærket i en Skrivelse fra Ministeriets Side til Udvalget, at denne Sag med Viceinspektøren allerede er bleven slaaet fast for en Del Aar tilbage, nemlig i 1831, og at det den Gang blev overdraget til det theologiske Fakultet, nu Konfistorium, at besætte Posten, naar Vacance indtræder. Med Hensyn til Postens Betydning i og for sig tror jeg virkelig ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at overdrage den til en eller anden af Nummerne. Det er blevet udtalt, og det med Styrke udtalt fra Regentensprovstens Side, som jo er den, der staar nærmest i Forbindelse med den paa-gjældende Anstalt, og ligeledes fra den overordnede Autoritet, at det maa anses for meget ønskeligt, at der er en saadan ældre Mand tilstede, som i Provstens Forsald kan overtage hans Post, og som har Dvertilsynet med Læsesalen. Ligesom Konfistorium saaledes formener, at det er af Bigtighed at beholde denne lidet kostbare Post, saaledes tror jeg virkelig ogsaa, at selve Nummerne paa Regentens nødvendig vilde savne en saadan Mand. Jeg tror, at man der sætter Pris paa en saadan Mand, en saadan ældre akademisk Borger, med hvem der let knyttes et Hengivenhedens og Tillidens Forhold; Erfaringen har i alt Fald viist, og netop stadfæstet det for nærværende Tid, at det ene Hold Studerende efter det andet har sat stor Pris paa det Forhold, der har bestaaet til den Mand, som sidst var der. Jeg skal endnu blot bemærke, at ligesom Udgiften ved denne Post kun er faare ringe — kun et Par Hundrede Daler, og neppe det — saaledes er Boligen ogsaa begrændset, saa vidt jeg erindrer, udgjør den kun 3 Værelser, og det vilde i og for sig være meget urimeligt, om man vilde overlade denne Bolig til et Par Nummer.

Berg: I Anledning af Udvalgets Forlag under Nr. 44, som angaar en Redskættelse paa 1,000 Rb. i den Sum, som den høitærede Indenrigsminister har forlangt til teknisk Hjælp, blev der blandt de mange Steder, hvor Ministeriets Teknikere havde Vrinde — og i disse Fortegnelse nævnedes den ærede Minister formentlig alle de Foretagender, som disse Folk havde med at gjøre — ogsaa nævnt Glynøre. Der er mig meddelt en Del om dette Anlægs Historie, som jeg dog ikke vil gaa ind paa videre at referere her; men jeg skal samle de Meddelelser, jeg har faaet, i et Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, og det lyder saaledes: Om ikke det, at Ministeriets Teknikere nu have travlt med Glynøre, og have

Mere dermed at bestille, egentlig er foranlediget derved, at man ikke har havt Opmærksomheden omhyggelig nok henvendt paa Forberedelserne til dette Anlæg fra Begyndelsen af? Dette har man ment derne. Den ærede Minister kjender naturligvis Sagen bedre end jeg; men jeg har ved at fremsætte dette Spørgsmaal gjort mig til Loll for de Tvivl, som i den Henseende ere reiste, og som paa forskellig Maade ere komne til min Kundskab; det kunde selvfølgelig være ønskeligt, om den høitærede Ministers Teknikere, naar de tage fat paa et Arbejde, fra Begyndelsen af kunde være helbige nok til at forberede det saaledes, at Arbejdet ikke senere skal forvolde dem forøget Ulempe. Dette maa være ift ved forskellige Leiligheder. Vi havde Søby Havn; der vare den høitærede Ministers Teknikere ikke uden Skyld. Vi ere nu i Færd med at lave Søbjerg Havn, og vi vide jo godt, at Forberedelserne der ikke ere trufne saaledes, som man havde ventet. Nu er der dernæst Spørgsmaal om, hvorvidt private Havne kunne gjøre Krav paa at faae den høitærede Ministers Teknikere til Assistance i den Grad, at man paa Punkter, hvor offentlig Hjælp kræves, skal anvendes anden lønnet Assistance. Dette er Tilfældet, for saa vidt enkelte Havne angaar, og hvis den ærede Minister har tænkt paa at sende Nogle til Bornholm, veed jeg ikke, hvor vidt dette Forhold staar i Forbindelse dermed. Det er et blandet Forhold, der maaske kan klares derved, at Statens Arbejder skulle gaa foran, og for saa vidt Ministerens Teknikere kunne faae Tid dertil, kunne de hjælpe et halvt eller helt privat Foretagende. Der er ikke ringeste Tvivl om, at Bedkommende, hvem det er, heller vil have 5,000 end 3,000 Rb.; men det beviser ikke tilstrækkeligt, at de ikke nu kunne hjælpe sig med de 2,000 Rb. Jeg vil tilføje, at ved dette Spørgsmaal kommer det i Betragtning, om ikke Regjeringen, de enkelte Ministre, saaledes som det tilfældes her er fket, kunne hjælpe paa hinanden. Den ærede Sørigsminister har her hjulpen paa den ærede Indenrigsminister ved at laane ham nogle Søofficerer, som vist nok gjøre deres Arbejde meget billigt. Men vi vide, at den ærede Krigsminister har et helt Korps af Ingenieur-officerer — han har endog saa mange, at han kan stille dem a la suite og give dem Tillæbelse til at reise ud til private Foretagender — der er der jo en hel Del af Teknikere, som maaske kunne benyttes af de forskellige andre Ministre. Skjøndt det jo nærmest vilde være Vandbygningsmænd, som her skulde træde til, er der dog sikkert for-